

Jeigu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas padarytų išvadą, kad pagrindinėje byloje nagrinėjami nacionalinės teisės aktai nesuderinami su prie Direktyvos 97/81 pridėto Bendrojo susitarimo dėl darbo ne visą darbo dieną 4 straipsniu, jo 5 straipsnio 1 dalį reikėtų aiškinti taip, kad ir ja draudžiami tokie teisės aktai.

(¹) OL C 282, 2011 9 24.

2012 m. sausio 30 d. Court of Session (Scotland), Edinburgh (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Andrius Kulikauskas prieš Macduff Shellfish Limited, Duncan Watt

(Byla C-44/12)

(2012/C 109/10)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantas: Andrius Kulikauskas

Atsakovai: Macduff Shellfish Limited, Duncan Watt

Prejudiciniai klausimai

1. Ar tai, kad asmuo („A“) vertinamas mažiau palankiai dėl moters („B“) nėštumo, yra neteisėta diskriminacija, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2006/54/EB (¹)?
2. Ar tai, kad asmuo („A“) vertinamas mažiau palankiai dėl moters („B“), kuri yra i) jo partnerė arba ii) kitaip su juo susijusi, nėštumo, yra neteisėta diskriminacija, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2006/54/EB?

(¹) 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/54/EB dėl moterų ir vyrų lygių galimybių ir vienodo požiūrio į moteris ir vyrus užimtumo bei profesinės veiklos srityje principo įgyvendinimo (nauja redakcija) (OL L 204, p. 23).

2012 m. sausio 30 d. Cour du travail de Bruxelles (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés prieš Radia Hadj Ahmed

(Byla C-45/12)

(2012/C 109/11)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour du travail de Bruxelles

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés

Atsakovas: Radia Hadj Ahmed

Prejudiciniai klausimai

1. Ar tokiomis aplinkybėmis, kai trečiosios valstybės pilietė (šiuo atveju – Alžyro) mažiau nei prieš 5 metus gavo nuolatinį leidimą gyventi valstybėje narėje (šiuo atveju — Belgijoje), kad galėtų nesusituokusi ar neįregistravusi partnerystės gyventi su kitos valstybės narės piliečiu (šiuo atveju — su Prancūzijos pilietybę turinčiu asmeniu), su kuriuo turi bendrą vaiką (Prancūzijos pilietį), tokiai pilietei gali būti taikomas Reglamentas Nr. 1408/71 (¹) kaip valstybės narės pilietybę turinčio darbuotojo šeimos narei, kad jai, kaip gavėjai, būtų galima skirti garantuojamas šeimos išmokas už kitą vaiką, kuris yra trečiosios valstybės pilietis (šiuo atveju — Alžyro), nors gyvenimas su Prancūzijos pilietybę turinčio vaiko tėvu per tą laiką nutrūko?
2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, ar pirmame klausime išdėstytais aplinkybėmis ir dėl jos namų ūkyje esančio Prancūzijos pilietybę turinčio vaiko minėtai trečiosios valstybės pilietei ar jos vaikui, turinčiam trečiosios valstybės pilietybę, taikomas Reglamentas Nr. 1408/71 kaip valstybės narės pilietybę turinčio darbuotojo šeimos narei, kad jai būtų skirtos garantuojamos šeimos išmokos už Alžyro pilietybę turintį vaiką?
3. Jei į pirmiau išdėstytus klausimus būtų atsakyta neigiamai, ar pirmame klausime išdėstytais aplinkybėmis minėtai trečiosios valstybės pilietei taikomas, remiantis Direktyvos 2004/38 (²) 13 straipsnio 2 dalimi ir 14 straipsniu bei atsižvelgiant į EB 12 straipsnį (dabar — SESV 18 straipsnis), toks pats teisinis požiūris, kaip ir tos valstybės piliečiams, kol nepanaikintas jos leidimas nuolat gyventi, ir ar dėl to Belgijos valstybė negali jai taikyti nuolatinio gyvenimo trukmės reikalavimo, kad būtų galima skirti garantuojamas šeimos išmokas, nors šis reikalavimas netaikomas nacionaliniams gavėjams?
4. Jei į pirmiau išdėstytus klausimus būtų atsakyta neigiamai, ar pirmame klausime išdėstytais aplinkybėmis šiai trečiosios valstybės pilietei, kaip ES piliečio motinai, taikomas, remiantis ES pagrindinių teisių chartijos 20 ir 21 straipsniais, vienodo požiūrio principas ir ar dėl to Belgijos valstybė negali jai taikyti nuolatinio gyvenimo trukmės reikalavimo, kad būtų galima skirti garantuojamas šeimos išmokas

kitam jos vaikui, turinčiam trečiosios valstybės pilietybę, nors šis nuolatinės gyvenamosios vietos trukmės reikalavimas netaikomas, kai kalbama apie ES pilietybę turintį vaiką?

- (¹) 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (OL L 149, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35)
- (²) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičianti Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinanti Direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (OL L 158, p. 77; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 46)

2012 m. sausio 26 d. *Ankenævnnet for Uddannelsesstøtten* (Danija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje L. N.

(Byla C-46/12)

(2012/C 109/12)

Proceso kalba: danų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Ankenævnnet for Uddannelsesstøtten (Danijos studentų stipendijų ir paskolų sistemos apeliacinis teismas)

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantas: L. N.

Prejudicinis klausimas

Ar Direktyvos dėl gyvenimo šalyje (¹) 7 straipsnio 1 dalies c punktas, skaitomas kartu su 24 straipsnio 2 dalimi, reiškia, kad valstybė narė (priimanti valstybė narė), vertindama, ar asmuo turi būti laikomas darbuotoju, turinčiu teisę į paramą mokslui, gali atsižvelgti į faktą, jog į priimančią valstybę asmuo atvyko turėdamas pagrindinį studijų kurso baigimo tikslą, bet priimanti valstybė narė neįpareigojama jam suteikti paramą studijoms (žr. minėtą Direktyvos dėl gyvenimo šalyje 24 straipsnio 2 dalį)?

- (¹) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičianti Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinanti Direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (OL L 158, p. 77; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 46).

2012 m. vasario 7 d. *Vrchní soud v Praze* (Čekijos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Marián Baláz*

(Byla C-60/12)

(2012/C 109/13)

Proceso kalba: čekų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Vrchní soud v Praze

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Marián Baláz

Prejudiciniai klausimai

- Ar 2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2005/214/TVR dėl abipusio pripažinimo principo taikymo finansinėms baudoms (toliau — pamatinis sprendimas) 1 straipsnio a punkto iii papunkčio formuluotė „teisme, turinčiame jurisdikciją visų pirma baudžiamosiose bylose“ aiškintina kaip autonominė Europos Sąjungos teisės sąvoka?
- a) Jei atsakymas į pirmąjį klausimą yra teigiamas, kokias sąlygas turi tenkinti valstybės narės teismas, kuris turi teisę suinteresuoto asmens iniciatyva nagrinėti bylą dėl šio asmens atžvilgiu priimto kitos nei pagal įstatymą įsteigto teismo institucijos (administracinės institucijos) sprendimo, kad būtų laikomas „teismu, turinčiu jurisdikciją visų pirma baudžiamosiose bylose“, kaip tai suprantama pagal pamatinio sprendimo 1 straipsnio a punkto iii papunktį?
- b) Ar Austrijos nepriklausomas administracinis senatas (*Unabhängiger Verwaltungssenat*) gali būti laikomas „teismu, turinčiu jurisdikciją visų pirma baudžiamosiose bylose“, kaip tai suprantama pagal pamatinio sprendimo 1 straipsnio a punkto iii papunktį?
- c) Jei atsakymas į pirmąjį klausimą yra neigiamas, ar pamatinio sprendimo 1 straipsnio a punkto iii papunkčio sąvoką „teismas, turintis jurisdikciją visų pirma baudžiamosiose bylose“ kompetentinga sprendimą vykdančiosios valstybės institucija turi aiškinti vadovaudamasi teise tos valstybės, kurios institucija priėmė sprendimą, kaip ši valstybė suprantama pagal pamatinio sprendimo 1 straipsnio a punkto iii papunktį, ar pagal valstybės, kuri sprendžia tokio sprendimo pripažinimo ir vykdymo klausimą, teisę?
- Ar pamatinio sprendimo 1 straipsnio a punkto iii papunktyje numatyta „galimybė išnagrinėti jo bylą teisme, turinčiame jurisdikciją visų pirma baudžiamosiose bylose“ buvo sudaryta, jei atitinkamas asmuo neturi galimybės iš karto prašyti išnagrinėti jo bylą „teisme, turinčiame jurisdikciją visų pirma baudžiamosiose bylose“, nes prieš tai turi skųsti kitos nei pagal įstatymą įsteigto teismo institucijos (administracinės institucijos) sprendimą, o pateikus tokį skundą institucijos sprendimas netenka galios ir atnaujinama tos pačios institucijos procedūra, ir tik taip pagal įprastą procedūrą priimtas sprendimas gali būti skundžiamas „teismui, turinčiam jurisdikciją visų pirma baudžiamosiose bylose“?